

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215227462
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1215227462.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: J.. Z. K., A. A., C. X, zastúpená Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., Bratislava, Špitálska 10, proti odporcovi: J..P. M. K., A. A., C. X, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23. 12. 2015 č.k. 7C 461/2015 - 46, r pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z m e ň u j e tak, že odporcovi ukladá povinnosť nevstupovať do bytu č. X/X.W. A. F. C. X,X,X, M. C. X v Bratislave, evidovaný na LV č.XXXX pre katastrálne územie M., obec Bratislava - mestská časť A. - M.Ň., okres Bratislava II, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Navrhovateľka je p o v i n n á podať na súd návrh na vylúčenie odporcu z užívania predmetného bytu v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľky trovy konania v sume 66 € titulom súdneho poplatku za návrh a na odvolanie, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporcovi domáhala nariadenia predbežného opatrenia v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p., ktorým by súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť nevstupovať do bytu č. 6/2.poschodie bytového domu C. X,X,X, M. C. X M. A., evidovaného na LV č. XXXX pre kat. úz. M., obec Bratislava, . M.č. M., okres Bratislava II, do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľka sa vo veci mienila domáhať vylúčenia odporcu z užívania predmetného bytu.

Navrhovateľka návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodňovala tým, že sú z odporcom v rozvodovom konaní; z ich manželstva pochádzajú dve spoločné maloleté deti, W. K., N.. XXXX P. C. K., N.. XXXX, Ž. M. A. na C. L.. M. A. spolu s navrhovateľkou. Označený byt patrí do BSM účastníkov konania. Po narodení druhého dieťaťa sa medzi manželmi začali prejavovať názorové a charakterové rozdiely, ktoré v roku 2014 vyústili do rozpadu manželstva. Situáciu riešili manželia tak, že sa dohodli na ukončení spolužitia v spoločnej domácnosti, s tým, že zakúpili jednoizbový byt v blízkosti spoločného bytu účastníkov konania na C. L.. X v Bratislave (byt č. XX/X.W., evidovaný na č. R. XXXX pre K.. Ú.. M.), ktorý mal slúžiť na realizáciu styku odporcu s maloletými deťmi po jeho odchode zo spoločnej domácnosti. Odporca sa v januári 2015 odsťahoval ku svojej terajšej partnerke, kde sa doposiaľ zdržiava, s partnerkou očakávajú narodenie spoločného dieťaťa. Odporca podal návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na Okresnom súde Bratislava II dňa 12. 6. 2015, konanie sa vedie pod sp. zn. 59P 81/2015.

Navrhovateľka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla, že vzťahy medzi účastníkmi konania sa výrazne zhoršili po tom, ako si na jeseň 2015 našla nového partnera, ktorú skutočnosť odporca odmieta akceptovať. Odporca napriek tomu, že má partnerku, s ktorou čaká dieťa, navrhovateľku opakovane kontroluje, nehnuteľnosť navštevuje bez akéhokoľvek dôvodu, voči navrhovateľke sa začal správať vulgárne a urážlivo, vyvoláva konflikty a spory, odmieta, aby navrhovateľka nového partnera predstavila maloletým deťom, hoci on sám občas stretnutia s deťmi

trávi aj s novou partnerkou. Odporca podmienil akceptáciu nového partnera navrhovateľky splnením podmienok, ktoré nebola navrhovateľka ochotná akceptovať, nakoľko boli pre ňu absurdné a teda neprijateľné. To vyvolalo zhoršenie celej situácie; odporca začal navrhovateľku znevažovať jednak pred maloletými deťmi, ale aj v jej blízkych známych a v pracovnom prostredí. Navrhovateľka je vystavená opakovaným výstupom odporcu, neprestajnej kontrole jej aktivít, návštevám v byte na C. L.. X M. A.. Odporkyňa označila správanie odporcu ako nevyspytateľné, nátlakové. Odporca ju uráža, osočuje a vyhráža sa jej možnými následkami v prípade jej odmietavého postoja. Navrhovateľke bol napr. do zamestnania dňa 1. 12. 2015 doručený do práce anonymný list, v ktorom bola navrhovateľka informovaná o tom, že „urcity ľudia majú k dispozícii tvoje fotky a nahravky v intimných situáciach s iným mužom“. Navrhovateľka z obsahu správy ako aj štýlu vyjadrovania usudzuje, že list jej zaslal odporca, aby ju zastrašil a prinútil akceptovať jeho rozhodnutia a navrhovateľke zneprijemniť život. Navrhovateľka argumentovala ďalej v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tým, že odporca jej posielal mobilným telefónom vulgárne textové správy, pričom jeho slovné ataky sú stále intenzívnejšie. Navrhovateľka je z každej komunikácie s odporcom neprimerane stresovaná, jej psychická rovnováha je po každom stretnutí, rozhovore či textovej správe od odporcu narušená. Ako príklady navrhovateľka pripojila napr. textovú správu od odporcu zo dňa 19. 10. 2015 : „Vyjavu na to mas doma slusnu :D :D :D :D :D :D“, spolu s pripojenou fotografiou viacerých prezervatívov a komentárom odporcu k fotografii : „Stala sa z teba obyčajna...“ Dňa 3. 11. 2015, po tom, ako sa navrhovateľka podrobila chirurgickému zákroku, po ktorom jej každý želal skoré uzdravenie, obdržala navrhovateľka od odporcu textovú správu : „Skapes svina. Verim že toto neprezijes. Pri tvojom zdravotnom stave. Pri hulení traseňí ruk si na najlepšej ceste skončiť tam kam už dlho patris. Cely cas keď si bola na operácii som si želal aby si tam zostala ležať. Nevyslo to. Satan ma s tebou asi úplne ine plány!!!!!!“ Navrhovateľka má z odporcu strach, obáva sa možného stretnutia s ním v spoločnom byte, ktorý patrí do BSM účastníkov konania a v ktorom býva s maloletými deťmi. Odporca sa z bytu odsťahoval a zobral si všetky veci. Do bytu na C. sa ale stále vracia, nielen v rámci styku s maloletými deťmi, prezerá si navrhovateľkine veci, fotí si ich, a pokiaľ nájde niečo, čo je podľa jeho názoru nutné vytknúť, obratom to spraví buď ústne alebo formou textových správ, príp. obrazových správ o tom, čo našiel v osobných veciach navrhovateľky v byte. Navrhovateľka sa v byte na C. z tohto dôvodu necíti bezpečne, odporca má do bytu neobmedzený prístup, môže preberať jej súkromné veci a tieto zneužívať vo svoj prospech. Navrhovateľka súkromie odporcu rešpektuje.

Dňa 20. 10. 2015 odporca vyhľadal navrhovateľku v práci, požiadal ju aby vyšla pred budovu, aby s ňou mohol prebrať dôležité záležitosti ohľadom spoločných detí. Navrhovateľka preto vyšla pred budovu, odporca sa však opäť správal nátlakovo a keď odmietla, vyhrážal sa jej so zbraňou; navrhovateľka sa preľaknutá vrátila do budovy; svedkom incidentu mala byť zamestnankyňa strážnej služby. Od uvedeného momentu má navrhovateľka z odporcu strach, pociťuje úzkosť a napätie pri predstave, že by ju odporca vyhľadal v byte za účelom vyjasnenia prípadných nezhôd. Odporca nájde na tom, aby sa jeho styk s maloletými deťmi realizoval práve v byte na C. L. v domácnosti navrhovateľky, podľa názoru navrhovateľky preto, že ju to stresuje, že sa obáva každého jedného stretnutia, desí sa predstavy, že by odporca opätovne pri konflikte použil zbraň na zdôraznenie svojich vyhrážok, že by mohol ohroziť nielen navrhovateľku, ale i maloleté deti. Odporca od požiadavky, aby sa jeho styk s deťmi realizoval v byte na C. L., nemieni ustúpiť, napriek jej viacerým prosbám, aby sa stretnutia uskutočňovali na inom vhodnejšom mieste. Opisom uvedených skutočností navrhovateľka odôvodňovala potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi ňou a odporcom, poukazujúc na to, že v prípade neposkytnutia okamžitej ochrany navrhovateľke pred odporcom by mohli vzniknúť vážne a ťažko napravitelné následky. K návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľka pripojila výpisy z LV č. XXXX a LV č. XXXX a prepis textových správ.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie oprel po právnej stránke o ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 prvá veta, § 75 ods. 2, § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že základnou podmienkou nariadenia predbežného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Takýmito dôvodmi sú podľa zákona právny a faktický stav medzi účastníkmi, ktorý vyžaduje rýchlu, hoci len dočasnú úpravu pomerov, alebo obava, že výkon rozhodnutia o nároku, ktorý navrhovateľ osvedčil ako dôvodný, by mohol byť ohrozený. Jedným z predpokladov nariadenia predbežného opatrenia je aj bezprostredne hroziaca ujma uplatňovanému nároku. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, nakoľko navrhovateľka dostatočne neosvedčila potrebnosť a naliehavosť situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu do pomerov účastníkov konania. Skutočnosti, ktoré navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla, nepodložila žiadnymi relevantnými dôkazmi, ktoré by jej tvrdenia dostatočne osvedčovali. Súd prvého stupňa poukazoval na to, že navrhovateľka násilné správanie odporcu neoznámila príslušnému orgánu policajného zboru,

hoci tvrdila, že sa jej odporca vyhrážal so zbraňou; rovnako z obsahu spisu sp. zn. 59P 81/2015 súd prvého stupňa zistil, že vo vyjadrení sa k návrhu odporcu na rozvod manželstva neuviedla žiadne skutočnosti o fyzických alebo verbálnych útokoch odporcu na jej osobu. Navrhovateľka v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uvádzala pomerne závažné skutočnosti o správaní sa odporcu k nej, vrátane vyhrážania sa so zbraňou a vulgárnej komunikácie formou sms správ, napriek tomu sa neobrátila na policajný orgán s oznámením o takýchto závažných skutočnostiach. Z uvedeného dôvodu vyjadril prvostupňový súd pochybnosti o existencii nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Táto pochybnosť vyplýva aj z toho, že hoci k jednotlivým incidentom tvrdným navrhovateľkou malo dôjsť napr. 20. 10. 2015, 26. 11. 2015, posledná sms správa, ktorú mal odporca poslať navrhovateľke bola zo dňa 3. 11. 2015, podala navrhovateľka návrh na nariadenie predbežného opatrenia dňa 22. 12. 2015. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je, že účastník - v danom prípade odporca - je dôvodne podozrivý z násilia, čo je nutné aspoň osvedčiť, napr. aspoň tým, že navrhovateľka podala trestné oznámenie, resp. vyjadreniami svedkov alebo inými dôkazmi, čo ale navrhovateľka neurobila.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. ; odporcovi náhradu trov konania o predbežnom opatrení nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli a tieto si ani neuplatnil. Uvedené uznesenie napadla v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľka, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie. Navrhovateľka poukazovala na dohodu, ktorú s odporcom uzavreli pri ukončení spolužitia, podľa ktorej navrhovateľka spolu s maloletými deťmi zostane bývať v byte na C. L. X M. A. a odporca sa mal presťahovať a žiť v jednoizbovom byte na C. L. X M. A.. po odchode odporcu z bytu na C. L. X M. A. a po podaní návrhu na rozvod manželstva sa vzťahy medzi účastníkmi konania začali komplikovať, keď odporca opakovane navrhovateľku kontroluje, snaží sa jej znepríjemňovať bývanie v byte na C. L. a nehnuteľnosť navštevuje bez akéhokoľvek dôvodu. Odporca sa presťahoval ku svojej priateľke, a po zistení, že navrhovateľka má nového partnera, začal opakovane bez oznámenia vstupovať do bytu na C. L., prehľadával v ňom veci navrhovateľky, následne jej vytykal stav, v akom našiel domácnosť, ako aj iné skutočnosti, ktoré boli pre neho v starostlivosti navrhovateľky o maloleté deti neprijateľné. Navrhovateľke kládol podmienky, za splnenia ktorých bude akceptovať jej stav a nového partnera. Navrhovateľku odporca začal znevažovať v očiach detí, jej blízkych aj v pracovnom prostredí. Navrhovateľka musí znášať výstupy odporcu, neprestajné kontrolovanie jej aktivít, návštevy jej domácnosti v byte na C. L., hoci odporca sa po odchode zo spoločnej domácnosti zaviazal akceptovať jej budúci súkromný a rodinný život. Svoje tvrdenia o správaní odporcu podporila prehľadom SMS správ, ktoré odporca zaslal navrhovateľke. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení napriek tomu tvrdí, že navrhovateľka ňou uvádzané skutočnosti v návrhu nepodložila žiadnymi relevantnými dôkazmi, ktoré by jej tvrdenia dostatočne osvedčovali. Tiež navrhovateľke vytkol, že násilné konanie odporcu neoznámila príslušnému orgánu policajného zboru a tiež ich neuviedla vo svojom vyjadrení k návrhu odporcu na rozvod manželstva. K tomu navrhovateľka uviedla, že dúfala v rozumné vyriešenie sporu v komunikácii s odporcom, že odporca prehodnotí svoj prístup k navrhovateľke, ktorým trpí nielen ona ale aj ich spoločné maloleté deti. Dúfala, že odporca postupne stratí záujem ubližovať jej, zasahovať do jej súkromia a nového vzťahu. Zároveň prihliadala na potreby maloletých detí, nechcela ich zaťažovať konfliktmi medzi rodičmi. Preto ticho trpela konanie odporcu, čo jej však nemôže byť súdom vytykané. Navrhovateľka mala právo zvážiť postup, ktorý zvolí pri ochrane svojich práv, a tým aj podanie alebo nepodanie napr. trestného oznámenia. Takáto skutočnosť nemôže byť dostatočným dôvodom pre zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, sankcionovanie navrhovateľky a preukazuje výhradne šablónovitý prístup súdu prvého stupňa k danej veci.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia neuviedol, prečo nepovažoval listinné dôkazy - predložené textové správy - za relevantné pre rozhodnutie vo veci nariadenia predbežného opatrenia. Navrhovateľka zopakovala, aké textové správy jej odporca zaslal, tiež že ju ohrozoval zbraňou pred budovou jej zamestnávateľa dňa 20. 10. 2015, pričom k odvolaniu pripojila Čestné vyhlásenie zamestnankyne strážnej bezpečnostnej služby. Navrhovateľka trvala na tom, že osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na právach navrhovateľky v prípade nenariadenia predbežného opatrenia. Prvostupňový súd neprihliadol na listinné dôkazy predložené navrhovateľkou, bagatelizoval skutkový stav opísaný v návrhu. Navrhovateľka argumentovala ďalej tým, že dôvodnosť podozrenia z násilia možno preukázať rôznymi spôsobmi a takúto skutočnosť nepreukazuje výhradne a jedine podanie trestného oznámenia. Navrhovateľka nesúhlasila s podmieňovaním nadobudnutia vedomosti o hrozbe zásahu osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy podaním oznámenia orgánu činnému v trestnom konaní. Prvostupňový súd arbitrálne spája trestnoprávnu rovinu konania odporcu s rovinou občianskoprávnou,

čím porušuje nielen ustanovenia O.s.p. a Občianskeho zákonníka ale aj zmysel a ustanovenia trestnoprávných predpisov chápujúcich trestné právo ako „ultima ratio“, t.j. prostriedok použiteľný až v prípadoch, keď právne prostriedky iných právnych odvetví nemožno použiť alebo sú neúčinné.

Navrhovateľka zopakovala, že od momentu, kedy sa jej odporca vyhrážal so zbraňou, má z neho strach, pociťuje úzkosť a napätie hoci len z predstavy, že by odporca mohol kedykoľvek nerušene vstúpiť a pohybovať sa po byte na C. L. M. A.. Odporca zneužíva skutočnosť, že starostlivosť o maloleté deti doposiaľ nie je upravená súdnym rozhodnutím, nástojí na tom, aby sa styk s maloletými deťmi realizoval práve v domácnosti navrhovateľky, pretože vie, že jej to ubližuje, že jej to spôsobuje stres, že sa obáva každého jedného stretnutia s ním, desí sa predstavy, že odporca na zdôraznenie svojich vyhrážok pri konflikte opäť použije zbraň. Odporca vstupuje do bytu na C. L.. nielen počas času určeného na styk s deťmi ale aj v iných denných hodinách kedy sa prehrabáva v osobných veciach navrhovateľky. Navrhovateľka sa bojí o svoj život, telesnú integritu, psychické zdravie, nakoľko nevie predpokladať čoho všetkého je odporca schopný; obáva sa možných verbálnych i fyzických atakov na jej osobu v prípade, ak odporca navštíví byt na C.Z. a navrhovateľka mu vo všetkom nevyhoví. Súd prvého stupňa zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Súd prvého stupňa nesprávne stotožňuje možnosť ohrozenia práv účastníka s reálnym a už existujúcim ohrozením práv účastníka. Predbežné opatrenie má eliminovať vznik možnosti ohrozenia práva účastníka a chrániť tak účastníka pred takouto situáciou, nie následne reparovať už vzniknuté ohrozenie a porušenie práv účastníkov. Navrhovateľka záverom označila napadnuté uznesenie prvostupňového súdu za nedostatočne odôvodnené, keďže neobsahovalo vysporiadanie sa so skutočnosťami uvádzanými v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Odvolačný súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné priznať úspech.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia.

V zmysle cit. ustanovenia § 74 ods. 1 O.s.p. v prípade, že je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov ešte pred rozhodnutím vo veci samej, môže súd nariadiť predbežné opatrenie. Dočasná úprava pomerov predbežným opatrením musí byť naliehavá a potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Predbežným opatrením nemožno prejedukovať konečné rozhodnutie vo veci samej. Nariadiť ho možno iba za predpokladu, že samotný nárok je aspoň osvedčený, t.j. ak sa javí aspoň ako pravdepodobný; nárok teda nemusí byť preukázaný. Medzi návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a návrhom vo veci samej musí byť vzájomná súvislosť.

V konaní o vydanie predbežného opatrenia je výlučne vecou účastníka navrhujúceho nariadenie predbežného opatrenia, učiniť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti jeho návrhu na predbežné opatrenie. V štádiu, keď súd rozhoduje o predbežnom opatrení, nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (v zmysle § 75 ods. 5 O.s.p. ak súd rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm.g/, rozhodne najneskôr do 48 hodín od doručenia návrhu, v prípade odvolania proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení podľa § 76 ods. 1 písm.g/ O.s.p. rozhodne odvolací súd do siedmich dní od predloženia veci odvolaciemu súdu, pozri § 217 ods. 1 O.s.p.).

Navrhovateľka odôvodňovala potrebu dočasnej úpravy pomerov tým, že odporca sa voči nej správa verbálne agresívne, zastráša ju nielen zasielaním výhražných textových správ prostredníctvom mobilného telefónu, ale aj pri osobnom stretnutí, keď tvrdí, že dňa 20. 10. 2015 sa odporca mal počas stretnutia pred pracoviskom navrhovateľky vyhrážať navrhovateľke zbraňou; navrhovateľka má z odporcu strach, bojí sa osobných stretnutí s ním v spoločnom byte, ktorý patrí do BSM účastníkov konania. Navrhovaným predbežným opatrením sa navrhovateľka domáha uloženia zákazu vstupu odporcu do tohto bytu na C. L. X M. A. (byt je vedený na LV č. XXXX pre kat. úz. M.).

Ustanovenie § 76 ods. 1 písm.g/ O.s.p., predstavuje snahu zákonodarcu riešiť otázku domáceho násillia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je určitý stupeň intenzity fyzického či psychického násillia, a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšej spoločnej existencie s páchatelom násillného správania. Intenzita násillného chovania teda musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spoločnej existencie v spoločnom dome, či byte, že sa táto existencia stane objektívne

neakceptovateľná, prípadne až nemožná. Pre rozhodnutie súdu je preto významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozba takéto násillného správania. Keďže rozhodnutie súdu v zmysle § 76 ods. 1 písm.g/ O.s.p. je výrazným zásahom do práv a predstavuje určitú sankciu (občianskoprávnu) vo vzťahu k páchatel'ovi násillia, musí byť už samotná existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia, alebo existencie jeho hrozby dostatočne osvedčená.

V riešenej právnej veci navrhovateľka založila do spisu početné fotokópie textových správ odoslaných odporcom navrhovateľke, ktoré vykazujú spoločné znaky v komunikácii s navrhovateľkou : vulgárnosť, znevažovanie navrhovateľky, agresivitu vo verbálnom prejave, hrozby možných bližšie nekonkretizovaných negatívnych následkov pre navrhovateľku v prípade nerešpektovania požiadaviek odporcu. Obsah uvedených správ je spôsobilý vyvolať v adresátovi reálnu obavu z možných negatívnych dôsledkov, strach navrhovateľky z neuváženeho agresívneho správania navrhovateľa považuje odvolací súd za opodstatnený. Konanie odporcu hodnotí odvolací súd ako prejav jednej z foriem psychického násillia voči navrhovateľke, ktorý nemožno akceptovať. Obavy navrhovateľky z možného násillného správania odporcu v budúcnosti majú reálny základ. Navrhovateľka teda tvrdenú existenciu psychického násillia odporcu voči nej osvedčila, keď ňou predložené listinné dôkazy existenciu násillia, ako aj jeho pretrvávajúcej hrozby dostatočne osvedčujú. Zároveň je splnená aj zákonná požiadavka, v zmysle ktorej medzi navrhovaným predbežným opatrením a návrhom vo veci samej musí byť vzájomná súvislosť, keďže uloženie povinnosti odporcovi nevstupovať dočasne do označenej nehnuteľnosti na základe tohto predbežného opatrenia bude s konečnou platnosťou vyriešené v konaní vo veci samej, ktorého predmetom bude návrh o vylúčenie odporcu z užívania predmetného bytu na C. L. M. A., v ktorom konaní bude súd skúmať, či sú pre vydanie takého rozhodnutia splnené hmotnoprávne podmienky.

Skutočnosť, že navrhovateľka na riešenie vzniknutej situácie nezvolila aj prostriedok trestnoprávnej povahy, prípadne, že o konaní odporcu sa nijako nezmenila vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu o rozvod manželstva, podľa názoru odvolacieho súdu nespochybňuje potrebu zásahu súdu spôsobom podľa § 76 ods. 1 písm.g/ O.s.p. Postup navrhovateľky bol zjavne vedený jej snahou vyriešiť situáciu inými než trestnoprávnymi prostriedkami, jednak s ohľadom na spoločné deti účastníkov konania a tiež preto, že nechcela narušené vzťahy ďalej vyhrcovať. K odvolaniu v tejto veci zároveň navrhovateľka pripojila fotokópiu zápisnice z pojednávania v konaní o rozvod, zo dňa 18. 1. 2016 (č.l. 62 a nasl. spisu), z obsahu ktorej vyplýva, že vo svojej výpovedi vypovedala aj o existujúcich konfliktoch medzi účastníkmi konania, pričom súdu predložila výpis SMS komunikácie s odporcom (v rozvodovom konaní v postavení navrhovateľa).

Odvolací súd tak na rozdiel od prvostupňového súdu dospel k záveru, že navrhovateľka osvedčila existenciu psychického násillia a jeho pretrvávajúcej hrozby predloženými prepismi textových správ odporcu, čím osvedčila, že je nutný zásah podľa § 76 ods. 1 písm.g/ O.s.p. Preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrhu vyhovel.

Zároveň rozhodol o povinnosti navrhovateľky v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podať návrh vo veci samej, v zmysle ust. § 76 ods. 3 O.s.p.

O trovách konania o nariadenie predbežného opatrenia rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. V konaní o nariadenie predbežného opatrenia úspešnej navrhovateľke priznal náhradu vzniknutých trov, spočívajúcich v zaplatených súdnych poplatkoch za návrh a odvolanie, t.j. 2 x 33 €, spolu 66 €. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľke priznané neboli, nakoľko absentoval návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.